Rocznik 1934. Nr. 42.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 20-go października 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie
Ministra Skarbu

z dnia 14 września 1934 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich.

Na podstawie art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 9 sierpnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 717), zarządzam co następuje:

Do art. 1.

§ 1.

1. Obowiązek podatkowy powstaje z początkiem miesiąca, następującego po miesiącu, w którym:

a) wykończono budowlę lub chociażby częściowo rozpoczęto jej użytkowanie;

b) zajęto plac na przedsiębiorstwo handlowe lub na skład towarowy;

c) zaszły okoliczności, które nieruchomość lub budynek, korzystający ze zwolnienia od opodatkowania w myśl art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r., pozbawiły prawa do zwolnienia od podatku.

2. W miejscowościach nowoprzyłączonych do gmin miejskich oraz w miastach nowoutworzonych obowiązek opłacania podatku według postanowień art. 1 ustęp A) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. powstaje od pierwszego dnia miesiąca, następującego po miesiącu, w którym powyższa zmiana zaczęła obowiązywać.

3. Obowiązek podatkowy wygasa z końcem miesiąca, w którym:

a) budowla przestała istnieć albo też wskutek złego stanu zaprzestano jej użytkowania na cele mieszkalne, przemysłowe, handlowe itp.;

b) zaprzestano użytkowania placu na przedsiębiorstwo handlowe lub skład towarowy;

c) zaszły inne okoliczności, które powodują w myśl postanowień art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. zwolnienie nieruchomości lub budynku od podatku.

4. W miejscowościach, które przestały być gminami miejskiemi, lub w częściach miast, włączonych do gmin wiejskich, obowiązek opłacania podatku według art. 1 ustęp A. rozporządzenia

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. wygasa z końcem miesiąca, w którym zaszła powyższa zmiana, natomiast z początkiem następnego miesiąca powstaje obowiązek opłacania podatku według postanowień art. 1 ustęp B. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r.

5. W przypadkach wygaśnięcia obowiązku podatkowego w ciągu roku podatkowego umorzenia podatku za pozostałą część roku dokonywa władza wymiarowa we własnym zakresie działania na prośbę płatnika, popartą odpowiedniemi dowodami i złożoną w terminie dni 30 od dnia zaistnienia okoliczności, uzasadniającej wygaśnięcie obowiązku podatkowego.

W razie wniesienia podania po upływie tego terminu podatek umarza się, poczynając od następnego miesiąca po wniesieniu podania.

Do art. 1 ustęp A.

§ 2.

Za odrębny przedmiot podatkowy w gminach miejskich uważa się każdą własność (posiadłość), należącą do jednej lub kilku osób (firmy), lecz nieprzedzieloną zaułkiem, ulicą, placem lub cudzą własnością.

Do art. 1 ustęp B. i do art. 2 p. p. 8 i 9.

§ 3.

1. W gminach wiejskich podlegają opodatkowaniu:

a) domy mieszkalne i budynki, wynajęte za czynszem w całości lub w części, z wyłączeniem domów i budynków gospodarczych, dzierżawionych wraz z gruntami;

b) niewynajęte za czynszem domy mieszkalne osób nietrudniących się zawodowo rolnictwem i mieszkających w tych domach tylko sezonowo;

c) niewynajęte za czynszem i niezwiązane z produkcją rolną lub leśną domy mieszkalne, mające charakter mieszkania dla osób nietrudniących się zawodowo rolnictwem;

d) budynki handlowe i przemysłowe bez względu na to, czy znajdują się w użytkowaniu samych właścicieli, czy też są oddane innym osobom bezpłatnie lub wynajęte za czynszem z wyjątkiem budynków przemysłowych, związanych z produkcją rolniczą lub leśną. Należące do budowli handlowych i przemysłowych budynki uboczne pociąga się pod podatek łącznie z budynkiem głównym.

2. W gminach wiejskich budynki wynajęte za czynszem, bez jednoczesnego wydzierżawienia gruntów, podlegają opodatkowaniu w całości, chociażby za czynszem były wynajęte tylko części budynków.

3. Budynki, pozostające w związku z produkcją rolną, niewynajęte w całości lub w części za czynszem, lecz użytkowane przez właścicieli w części na cele zarobkowe (np. w części budynku właściciel prowadzi przedsiębiorstwo handlowe), podlegają opodatkowaniu w całości lub są wolne w całości od podatku, zależnie od tego, czy wskutek częściowego użytkowania budynku na cele zarobkowe budynek ten zyskał charakter zarobkowy, czy też winien być uważany za odpowiadający potrzebom gospodarstwa rolnego, prowadzonego przez właściciela, i wobec tego korzysta ze zwolnienia od podatku.

4. Za związane z produkcją rolną uważa się tylko takie zabudowania, przeznaczone na zakłady przemysłowe, związane z produkcją rolną i leśną (np. gorzelnie rolnicze, cukrownie, browary, młyny, tartaki, krochmalnie i t. p.), w których przetwarza się w przeważnej części produkty własnego gospodarstwa rolnego lub leśnego.

Do art. 2 p. 3.

§ 4.

1. Przez „samorząd" rozumie się samorząd terytorjalny.

2. Wolne są od podatku należące do osób prawnych kościelnych i zakonnych nieruchomości, z których dochody są przeznaczone na cele kultu religijnego i nie przyczyniają się do dochodów osobistych beneficjarjuszów.

Do art. 2 p. 5.

§ 5.

1. Budynki lub ich części wybudowane, nadbudowane lub przybudowane przed 16 września 1930 r. w czasie obowiązywania ustawy z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 786), korzystają z ulg do upływu okresu czasu tą ustawą przewidzianego, z mocy samego prawa na podstawie odpowiednich zaświadczeń i dowodów.

2. Budynki lub ich części, wybudowane, nadbudowane lub przybudowane w czasie od 16 września 1930 r. do 31 marca 1933 r., korzystają z ulg w rozmiarze, określonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 września 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 508), do budynków zaś lub ich części wybudowanych, nadbudowanych lub przybudowanych od 1 kwietnia 1933 r. począwszy ma zastosowanie ustawa z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173).

Ulg względem tych budynków lub ich części udziela się na skutek indywidualnych podań płatników w trybie przewidzianym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 7 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 494).

Do art. 2.

§ 6.

Poza zwolnieniami, przewidzianemi w art. 2, należy stosować zwolnienia, przyznane specjal-

nemi przepisami. W szczególności, wolne są między innemi od podatku nieruchomości stanowiące własność:

a) Państwowego Banku Rolnego — na mocy art. 32 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego, w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 26 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 966);

b) izb przemysłowo-handlowych — na mocy art. 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o izbach przemysłowo-handlowych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 591);

c) izb rzemieślniczych — na mocy art. 12 ustęp 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o izbach rzemieślniczych i ich związku (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 638);

d) izb rolniczych — na mocy art. 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o izbach rolniczych w brzmieniu obwieszczenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 2, poz. 16);

e) przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" — na mocy art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" w brzmieniu obwieszczenia Ministra Komunikacji z dnia 5 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 705);

f) przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" — na mocy art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" w brzmieniu obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 879);

g) Państwowego Monopolu Spirytusowego — na mocy art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586);

h) Polskiego Monopolu Tytoniowego — na mocy art. 6 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240).

Do art. 4.

§ 7.

1. Za podstawę wymiaru podatku od nieruchomości, podlegających ustawie z dnia 11 kwietnia 1921 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406), przyjmuje się komorne (wartość czynszową) z czerwca 1914 r. z następującemi jednak wyjątkami:

a) przy opodatkowaniu nieruchomości lub ich części, wynajętych na zasadzie art. 3 ustęp 1 ustawy o ochronie lokatorów za komornem wyższem od komornego (wartości czynszowej) z czerwca 1914 r., przyjmuje się za podstawę wymiaru pełne umowne komorne z roku, poprzedzającego rok podatkowy;

b) przy opodatkowaniu nieruchomości lub ich części, wynajętych za komornem niższem od komornego (wartości czynszowej) z czerwca 1914 r., przyjmuje się za podstawę wymiaru niższe umowne komorne z roku, poprzedzającego rok podatkowy.

2. Jeżeli nieruchomość budynkowa powstała po 30 czerwca 1914 r., podstawę wymiaru stanowi wartość czynszowa, jaką nieruchomość ta posiadałaby w czerwcu 1914 r. Za podstawę obliczenia bierze się przytem komorne, przypadające za takie same lub podobne nieruchomości, położone w tej samej miejscowości (dzielnicy) i znajdujące się w analogicznych warunkach.

3. Podstawę wymiaru podatku od nieruchomości lub ich części, podlegających ustawie o ochronie lokatorów, a zajmowanych przez właścicieli nieruchomości, stanowi również komorne (wartość czynszowa) z czerwca 1914 r.

4. Od komornego brutto z czerwca 1914 r. nie mogą być potrącane opłaty, o których mowa w art 7 ustawy o ochronie lokatorów; natomiast należy potrącić wartość świadczeń, wymienionych w art. 8 tejże ustawy.

Do art. 5.

§ 8.

1. Podstawę wymiaru podatku od nieruchomości lub ich części, niepodlegających ustawie o ochronie lokatorów, stanowi pełne umowne komorne z roku, poprzedzającego rok podatkowy, a więc zarówno zapłacone przez najemców, jak i zaległe; przy opodatkowaniu zaś nieruchomości lub ich części, w roku ubiegłym niewynajętych (np. lokali zajmowanych przez właściciela nieruchomości lub członków jego rodziny, lokali niewynajętych i t. p.), za podstawę wymiaru przyjmuje się pełną ich wartość czynszową z roku, poprzedzającego rok podatkowy.

Wartość czynszową oblicza się w wysokości komornego, jakie uzyskaneby zostało w razie wynajęcia tej nieruchomości, uwzględniając jej położenie, przeznaczenie, wielkość i urządzenia oraz inne okoliczności, mające wpływ na wysokość komornego.

2. Jeżeli najemcy, oprócz czynszu dzierżawnego, określonego w pewnej kwocie, zobowiązali się z tytułu najmu nieruchomości lub jej części także do innych świadczeń na rzecz właściciela

nieruchomości, jednorazowych lub powtarzających się, w gotówce, w naturze, pracy czy też w innej formie, to przy ustalaniu podstawy wymiaru podatku należy wartość powyższych świadczeń, obliczoną w stosunku rocznym, doliczyć do czynszu dzierżawnego.

Natomiast, jeżeli nieruchomość lub jej część wynajęta została z umeblowaniem, opałem, światłem i t. p. świadczeniami ze strony jej właściciela, należy wartość tego rodzaju świadczeń potrącić od umownego komornego, jeżeli ono obejmuje również wynagrodzenie za te świadczenia.

Do art. 4 i 5.

§ 9.

Niewynajęcie nieruchomości lub jej części, nieużytkowanie (nie z powodów jednak, przewidzianych w p. 7 art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r.), jak również niezapłacenie czynszów przez najemców nie uzasadnia obniżenia podstawy wymiaru podatku.

Do art. 9.

§ 10.

Przez wyrażenie „obecne umowne komorne względnie obecną czynszową wartość" należy rozumieć komorne lub wartość czynszową z roku, poprzedzającego rok podatkowy.

Do art. 10.

§ 11.

Postanowienie art. 10 ma odpowiednie zastosowanie również do nieruchomości lub ich części, podlegających ustawie o ochronie lokatorów, w przypadkach, gdy umówiono się o komorne niższe od ustalonego, albo też o wyższe na zasadzie art. 3 ust. 1 ustawy o ochronie lokatorów.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1934 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych celem wykonania postanowień ustawy z dnia 1 kwietnia 1925 r. o przedłużeniu mocy obowiązującej przepisów o wymiarze i o poborze państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 333).

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

(Dz. U. R. P. z dnia 28 września 1934 r. Nr. 85, poz. 771).

2.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru i zarazy świń.

Na podstawie § 369 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19. poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Stefana Fonfary w Wielkich Hajdukach przy ul. Hutniczej nr. 23 pomór i zaraza świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 4 października 1934 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta.

3.

Dot. unieważnienia kart cyrkulacyjnych.

Następujące karty cyrkulacyjne, wystawione przez tut. Starostwo unieważnia się:

1. Pandel Józef, Wielkie Hajduki Nr. karty 14643.
2. Ditka Jerzy, Szarlej-Piekary Nr. karty 7.
3. Skrzypek Emilja, Brzoz.-Kamień Nr. Karty —
4. Gawlik Alfred, Szarlej-Piekary Nr. karty 1596 VII.
5. Swoboda Alfred, Świętochłowice Nr. karty 6348 VIII.
6. Kalusowa Berta, Szarlej-Piekary Nr. karty 1247/VII.
7. Hojczyk Paweł, Szarlej-Piekary Nr. karty 226
8. Pielka Emil, Szarlej-Piekary Nr. karty 547/VII.

Świętochłowice, dnia 16. paźdz. 1934 r.

Starosta
(—) Szaliński.

× KOMUNIKATY ×

4.

W okresie zimowym 3 pułk ułanów w Tarnowskich Górach pragnie kupować wprost od gospodarzy siano i słomę, a to celem uniknięcia pośredników.

Siano musi być tylko pierwszego pokosu, słodkie i bez żadnych domieszek traw kwaśnych i t. p. - słoma prosta cepowa lub z pod maszyny.

Reflektanci mogą się zgłaszać po informacje wraz z próbkami siana u oficera żywnościowego 3 p. uł. w godzinach urzędowych (od 8 do 12-ej i od 14 do 17-ej), lub piśmiennie.

Zamówienie Gazety Powiatowej może nastąpi również na załączonem przekazie rozrachunkowym w każdym Urzędzie pocztowym.